

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 1377
van **GWENNY DE VROE**
datum: 6 augustus 2018

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Professionele hondenfokkers en -handelaars - Kweekbeperking tot zeven rassen

In het kader van een strengere reglementering ten aanzien van professionele hondenfokkers en -handelaars besloot de minister een beperking in te voeren tot het kweken van maximaal zeven rassen.

1. a) Werd met de sector apart overleg gepleegd vooraleer de beslissing officieel werd genomen?

b) Zo ja, wanneer?

c) Wat waren de reacties van de sector? Welke argumenten werden door de sector meer bepaald aangehaald om de beslissing in vraag te stellen respectievelijk te steunen?
2. Waar moeten bedrijven met de 'overtollige' honden naartoe als ze hun fokkerij moeten afbouwen?
3. De beslissing heeft ook gevolgen voor het zakencijfer van deze fokkers en handelaars.
 - a) Werd een schatting gemaakt van de concrete financiële gevolgen van de beslissing om het aantal rassen te beperken tot zeven voor de betrokken fokkers en handelaars?
 - b) Zo ja, wie heeft die schatting gemaakt?
 - c) Wat waren de gebruikte parameters?
 - d) Wat zijn de resultaten van de schatting?
 - e) Wordt in compensaties voorzien voor die bedrijven die moeten afbouwen of die willen stoppen?
4. Werd ook de piste overwogen om bedrijven te verplichten per zeven rassen over een erkende gespecialiseerde medewerker te beschikken?

Zo ja, op basis van welke argumenten werd deze piste niet behouden?

Zo neen, waarom niet?

5. Geldt de vraag om het aantal rassen te beperken tot zeven ook voor asielen? Zo neen, waarom niet?
6. Mogen gedragstherapeuten voor honden méér dan zeven rassen begeleiden? Zo ja, wat is hiervan de ratio legis?

BEN WEYTS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

ANTWOORD

op vraag nr. 1377 van 6 augustus 2018

van **GWENNY DE VROE**

1. Ik verwijs naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 1354 van 18 juli 2018.
2. Ik verwijs naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 1354 van 18 juli 2018.
3. Er wordt verwacht dat de betrokken kwekers creatief genoeg zijn om zich aan deze maatregel aan te passen. Bovendien betekent de maatregel an sich geen dermate beperking dat stopzetting noodzakelijk is. Er wordt dan ook geen vergoeding voorzien.
4. De aanwezigheid van de nodige expertise moet, in het belang van het dierenwelzijn, op elk moment gegarandeerd zijn. Daarom moet vermeden worden dat de vereiste kennis niet bij de kweker zit, maar bij verschillende personeelsleden. Personeelsverloop is hierbij een factor die zeker mee in rekening genomen moet worden.
5. De beperking geldt voor het aantal gekweekte rassen. Dierenasielen kweken niet.
6. De kennis van een kweker moet het hele kweekproces overspannen, van bij de selectie van de kweekdieren totdat de pup naar zijn nieuwe thuis vertrekt. Gedrag maakt hierbij slechts een beperkt deel uit van de vereiste kennis. De manier waarop gedragsproblemen tot uiting komen en de behandeling ervan is over het algemeen echter niet rasgebonden. Een beperking van het aantal rassen dat gedragstherapeuten mogen behandelen is dan ook niet nodig.